

บทบรรณาธิการ

วารสารปีที่ 13 ฉบับที่ 1 นำเสนอบทความวิจัยจำนวน 12 เรื่อง ครอบคลุมองค์ความรู้ 2 กลุ่มสาขาหลัก ได้แก่ ด้านการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ (บทความที่ 1-7) และด้านเทคโนโลยีและการศึกษา (บทความที่ 8-12) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) **เรื่องแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อบำบัดอาการเสพติดโลกออนไลน์** ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว 400 คน พบว่าปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ความสะดวกในการเดินทาง ส่วนปัจจัยผลักดันสำคัญ ได้แก่ ความต้องการสุขภาพที่ดีขึ้น และการหลีกเลี่ยงความเครียดในชีวิตประจำวัน

2) **เรื่องการจัดการการให้บริการของขนส่งมวลชนทางรางจากสนามบินหลักผ่าน Service Touch Points ในประเทศไทย** สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ วิจัยเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่าการจัดการบริการสามารถจำแนกได้เป็น 8 องค์ประกอบ รวม 42 ประเด็น ครอบคลุมด้านการจัดวาง บริการ ข้อมูล ความปลอดภัย และการสื่อสาร

3) **เรื่องระดับความรู้และการรับรู้ส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของเกาะหมาก จังหวัดพัทลุง** วิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง 385 คน พบว่าความรู้และการรับรู้อยู่ในระดับมาก และปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ผลิทธิภัณฑ์การท่องเที่ยว กายภาพ ความรู้เกี่ยวกับแหล่ง และสถานที่ท่องเที่ยวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของศักยภาพได้ร้อยละ 52.8

4) **เรื่องการสร้างสื่อมัลติมีเดียโดยใช้เทคโนโลยีเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ** คู่บางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ วิจัยแบบผสมผสานกับกลุ่มตัวอย่าง 370 คน พบว่าความพึงพอใจด้านการสร้างความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกสูง กับความต่อเนื่องทางออนไลน์ โดยสื่อ AR ที่พัฒนาขึ้นได้รับความพึงพอใจในระดับมากจากกลุ่มตัวอย่าง

5) **เรื่องพฤติกรรมและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางมาฝึกสมาธิในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่** วิจัยกับนักท่องเที่ยว 140 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี นับถือพุทธศาสนา โดยรับรู้การฝึกสมาธิในฐานะอัตลักษณ์ทาง

วัฒนธรรมของเชียงใหม่ และมีเจตนาที่จะกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ นอกจากนี้ ศาสนาเป็นตัวแปรที่มีความแตกต่างกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวถึง 4 ด้าน

6) เรื่องปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดของภูมิปัญญาหมอลำที่กระตุ้นการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดขอนแก่น วิจัยแบบผสมผสานกับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่าปัจจัยผลักดันที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ด้านศิลปวัฒนธรรม ($R^2 = 0.767$) และปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ด้านการรับรู้ ($R^2 = 0.741$)

7) เรื่องการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสีเขียวของโรงงานไม้ยางพาราแปรรูปในจังหวัดสุราษฎร์ธานี วิจัยแบบผสมผสานโดยใช้กรอบ SCOR Model กับ 37 โรงงาน พบว่าศักยภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผนได้รับการประเมินสูงสุด ในขณะที่ด้านการรับคืนสินค้าต้องการการพัฒนาเร่งด่วน พร้อมนำเสนอแนวทางพัฒนา 5 ด้านตามกรอบ SCOR

8) เรื่องการพัฒนาต้นแบบแพลตฟอร์มแลกเปลี่ยนคะแนนเพื่อสังคมบนบล็อกเชน วิจัยเชิงทดลองโดยใช้ Hyperledger Fabric พบว่าแพลตฟอร์มสามารถแปลงคะแนนสะสมเป็นเหรียญดิจิทัล และตรวจสอบย้อนกลับธุรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความเร็วในการแลกเปลี่ยนแบบเสนอซื้อและเสนอขายยังเป็นข้อจำกัดที่ต้องพัฒนาต่อไป

9) เรื่องปัจจัยการเลือกศึกษาต่อที่ส่งผลต่อการคงอยู่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิจัยกับนักศึกษา 235 คน พบว่าใน 8 ปัจจัย มีเพียง 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคงอยู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านหลักสูตร การเงิน เหตุผลส่วนตัว และเกรดเฉลี่ยสะสม

10) เรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิจัยกับนักเรียน 23 คน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 82.88/81.91 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$)

11) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 วิจัยกับครู 325 คน พบว่าทั้งสองตัวแปรอยู่ในระดับดี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก ($r = .95$) และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามารถพยากรณ์สมรรถนะหลักได้ร้อยละ 94.7 โดยตัวทำนายสำคัญ คือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

12) เรื่องสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 วิจัยกับครู 312 คน พบว่าสมรรถนะประจำสายงานโดยรวมอยู่ในระดับดี และมีความแตกต่างเฉพาะตัวแปรวิทยฐานะ โดยครูที่ไม่มีวิทยฐานะมีสมรรถนะสูงกว่าครูชำนาญการ และครูชำนาญการพิเศษขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คุณค่าทางวิชาการของบทความในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัย นักวิชาการ และผู้สนใจในการนำไปใช้อ้างอิงและต่อยอดองค์ความรู้ต่อไป ในนามของกองบรรณาธิการ ขอขอบพระคุณเจ้าของบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการ และทุกฝ่ายที่มีส่วนสนับสนุนให้วารสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

บรรณาธิการ